

La finestra oberta

MARIAN SANCHIZ

Es miri com es miri, l'autoritarisme és la culminació del populisme

Quan la democràcia deixa de ser percebuda com la millor eina de desenvolupament personal, perquè el futur es veu negre per la majoria, el populisme es veu com la casa i el refugi per les persones. I així és com el populisme dona la volta al mitjà i, utilitzant els instruments construïts des de la democràcia, es converteix en un mal que la pot acabar aïnyant.

Activar un tractament que giri aquest sentiment és feina, ara més que mai, del centre esquerra progressista. És més, és urgent que existeixi aquest espai perquè la democràcia no es mengi a ella mateixa.

En política s'ha de dir sempre la veritat, encara que dolgui, encara que sigui incòmoda. Si el centre esquerra no aborda els temes importants, aquests seran abordats pels populistes i ocuparan un espai que la gent requereix com a solucions. Mentre les polítiques públiques augmentin la justícia social, tothom estarà d'acord, uns perquè són vulnerables i no tenen temes perquè els arribi la seva hora, i els altres, perquè algun dia, sí o sí, els arribarà.

Perquè en el fons totes i tots som vulnerables, des del dia que naixem

fins al dia que morim. De petits necessitem la protecció dels adults, i quan ens fem grans necessitem la protecció dels joves. Així, si la política social és per tothom algun dia ens tocarà necessitar-la, i si no la tenim, no ens arribarà a ningú.

A les xarxes socials, els populistes i els autoritarismes es mouen com peix en l'aigua, amb habilitat, aprofitant qualsevol notícia que, encara que sigui descaradament falsa, pot moure enormes quantitats de lectures i de comparticions.

I aquí hi ha feina perquè s'ha de combatre la mentida i la desinformació i per això és imprescindible tenir equips eficaços per deshabilitar la informació falsa. Els populistes ho saben i han aprofitat molt hàbilment aquest espai.

La gent no vol discursos morals ni dels uns ni dels altres, la gent vol solucions i solucions ben explicades, sintetitzades, amb un llenguatge intel·ligible. S'ha de reconèixer que els populistes ho saben fer molt bé, ho han posat en pràctica i se n'han sortit d'una forma admirable.

El que hem de tenir clar és que la democràcia és incompatible amb el populisme i l'autoritarisme, per tant, no estem davant d'un combat d'idees, sinó davant d'un miratge de la democràcia.

Quan la democràcia no pot dibuixar un futur, és impossible defensar-la des del present, i encara menys des del passat. Es torna com un aparell electrònic que ja no ens és útil i

per tant el llencem o el canviem per un altre de nou, un de millor, que tingui millor garantia de funcionament i de prestacions.

I aquí no podem culpabilitzar l'electorat, perquè a les urnes, encara que no ens agradin els resultats, l'electorat sempre té raó. Perquè no es pot donar la representació política a cap cosa que no s'entengui, que no s'ha sabut explicar amb claredat, o a la incapacitat dels candidats i candidates per respondre a les demandes de la societat. O entenem les sensibilitats dels electors, o d'altres faran veure que els entenen.

Els populistes es retroalimenten amb l'electorat: el seu fidel i el que no ho és tant. No tenen més que quatre idees que les repeteixen a totes hores, i, encara que siguin buides o imprecises, les continuen enunciant inclús quan els pregunten sobre d'altres temes que no tenen res a veure.

El populisme proposa un futur, encara que sigui molt poc concret, però és un futur, és una llum.

Està en mans de la democràcia combatre el populisme. Necessitem una nova arquitectura, que impliqui paciència i confiança en el futur sense adormir-se en el passat. Hem de sortir de la passivitat com si tot estigués escrit, fet i dit. La democràcia no ha de ser el combustible que alimenti el populisme, sinó l'autoritarisme se la menjarà. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP